

РЕШЕНИЕ

№ 3415

гр. София, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 20.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **13973** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.175 и чл.176 от АПК.

Образувано е молба от 29.11.2021г. на А. С. Е. и С. С. М., подадена чрез процесуален представител адв. В. С. с искане за допълване на решение № 6218/01.11.2021г. по адм. дело № 13973/2019г.

Постъпила е и писмена молба на 28.04.2022г. от адв. М. Ц., пълномощник на жалбоподателите, с която се иска да се допусне поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на съдебния акт относно наименованието на страната, която е осъдена да заплати разноските в размер на сумата от 930.00 лева.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

С решение № 6218/01.11.2021г. по адм. дело № 13973/2019г. по жалбата на К. Н. Й., Д. Н. Й., Ц. И. И. е отменена ЗАПОВЕД № 18-1511/06.03.2017г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ – [населено място], в частта относно имот с идентификатор № 32216.2304.2.

Със съдебния акт е осъдена Агенцията по геодезия, картография и кадастър с адрес: [населено място],[жк], [улица] да заплати на К. Н. Й. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] Д. Н. Й. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] Ц. И. И. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [улица] сумата в размер на 930.00 /деветстотин и тридесет/ лева на основание чл.143, ал.1 от АПК.

I. По молбата на жалбоподателите от 28.04.2022г.

Съгласно чл. 10, ал.1 и ал.2 от ЗКИР, „Агенцията по геодезия, картография и кадастър

е изпълнителна агенция, която е юридическо лице със седалище С. и със служби по геодезия, картография и кадастър в административните центрове на областите. Службите по геодезия, картография и кадастър са териториални звена на АГКК“.

Анаголична е разпоредбата на чл.2, ал.2 от Устройствения правилник на АГКК, съгласно която „Агенцията е юридическо лице със седалище в [населено място] и с териториални звена - служби по геодезия, картография и кадастър, в административните центрове на областите“. Агенцията по геодезия, картография и кадастър е второстепенен разпоредител с бюджет по бюджета на Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

Ето защо, при присъждане на дължимите на жалбоподателите разноски при условията на чл.143, ал.1 от АПК, правилно съдът е определил те да бъдат възстановени от бюджета на органа- юридическото лице АГКК, а не от Службата по геодезия, картография и кадастър- С., чийто началник е издал оспорения административен акт.

II. По молбата на заинтересованите страни от 29.11.2021г.

С отменената ЗАПОВЕД № 18-1511/06.03.2017г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ – [населено място] са заличени в КККР за землището на [населено място] 14 недвижими имота, като при отстраняване на ЯФГ в землищната граница между [населено място], район „Б.“ и [населено място], Софийска област са нанесени нови обекти в КККР- общо 11 недвижими имота.

Съдът е отменил акта само по отношение на имот № 32216.2304.2, тъй като жалбоподателите са се легитимирали като негови собственици и само по отношение на този недвижим имот за тях е възникнал и съществувал правен интерес от обжалване на заповедта. В случай, че съдът отмени заповедта в нейната цялост по отношение на всички недвижими имоти, без да има подадена жалба от лицата, чийто права са засягат от акта /собствениците на имоти № 32216.2303.32 № 32216.2303.37, № 32216.2303.38, № 32216.2303.39, № 32216.2303.41, № 32216.2303.44, № 32216.2303.45, № 32216.2303.46, № 32216.2304.1, № 32216.2304.3, № 32216.2304.4, № 32216.2304.5, № 32216.2304.20/, то съдебното решение би било процесуално недопустимо и постановено плюс петитум.

След като имот № 32216.2303.39, собственост на С. С. М. и А. С. Е. също е бил заличен в КККР за землището на [населено място], като е нанесен нов обект – имот № 32216.2303.103 с по-малка площ /2.149 дка/, то безусловно за тези лица е съществувал правен интерес от обжалване на заповедта пред АССГ. След като заинтересованите страни не са упражнили процесуалното си право на жалба, то съдът не може да отмени заповедта вкл. и досежно техния недвижим имот.

Заинтересованите страни С. С. М. и А. С. Е. с предявяване на молбата си по чл.176, ал.1 от АПК на практика целят, съдът да постанови допълнително решение, с което да излезе извън пределите на търсената защита, което би обусловило недопустимост на акта.

Диспозитивът на решение № 6218/01.11.2021г., който определя не само вида и обема на даваната от съда защита, но и субективните и обективни предели на силата на присъдено нещо, съответства изцяло на търсената от К. Н. Й., Д. Н. Й., Ц. И. И. защита и предмета на спора. Административният акт е отменен само досежно закриляния обект на собствеността на жалбоподателите, а именно: имот № 32216.2304.2.

В заключение, предмет на делото са разпоредените с административния акт субективни права и задължения спрямо адресата му и респ. следващото от това негово

процесуално право да сезира съдът с искане за защитата им. В този смисъл непълно е решението, което не съдържа произнасяне по съществуването и отменяемостта на оспорените разпоредени права. По този предмет на делото съдът се е произнесъл с отменителен диспозитив и не е налице спор, който е останал висящ и неразрешен. Принципно съдът е длъжен да се произнесе служебно по законосъобразността на административния акт независимо от посочените от оспорващия основания и искане – чл.168, ал.1 от АПК. Резултатът обаче от това произнасяне е посочен в разпоредбата на чл.172, ал.2 от АПК, а именно: съдът разполага с посочените правомощия - да обяви нищожността на оспорения административен акт, да го отмени изцяло или отчасти, да го измени или да отхвърли оспорването. Това предопределя и диспозитива на съдебното решение. В случая с решението, чието допълване се претендира жалбата е уважена, като е отменена заповедта на началника на СГКК- С. в частта относно имот с идентификатор № 32216.2304.2. Не е налице друго искане, по което съдът да не се произнесъл. В обобщение и предвид на това, че абсолютна предпоставка да бъде допълнено едно съдебно решение е пропуск на съда да разгледа част от предмета на делото, което в конкретния случай не е налице, искането с правно основание чл.176, ал.1 АПК се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран от горното и на основание чл. 175 и чл.176 от АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от 28.04.2022г. на К. Н. Й., Д. Н. Й., Ц. И. И. за отстраняване на очевидна фактическа грешка в диспозитива на решение № 6218/01.11.2021г., постановено по адм. дело № 13973/2019г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от 29.11.2021г. на А. С. Е. и С. С. М. за допълване на решение № 6218/01.11.2021г., постановено по адм. дело № 13973/2019г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението за неговото постановяване.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

Съдия: